

svoje dejanje odgovor pred sodiščem v Mariboru 11. marca. Kepejeva žena je imela razmerje s konjačem Vašom, ki je najel za umor proti nagradi po 2000 Din vsakemu zgoraj omenjenemu obdolžencu. 10. nov. se je podala za Kajново dejanje dogovorjena trojica s Kepejem na čelu v njegov vinograd, kjer jih je smrti zapišani celo pogostil. Na povratku proti domu so Kepeja pobili na smrt in so po aretaciji po večini priznali, le Katarina je tajila vsako krivdo. Vaš je bil obsojen na 20 let, Hozjan na 15 in Sežkar na 12 let težke ječe. Katarina Kepe je bila radi pomanjkanja dokazov oproščena vsake krivde in takoj spuščena na svobodo.

Obsodba radi nagovora k umoru. V Celju sta sedela 11. marca na zatožni klopi 22-letni kmečki fant Avgust Videmšek in 30-letna delavčeva žena Štefanija Štern, oba iz Bevč pri Velenju. Omenjena sta se hotela iznebiti moža Šternove, ker je bil njima na poti. Letos 6. januarja je Videmšek dal Jakobu Kovaču nabito puško z nagovorom, naj proti nagradi 1000 Din, nove mize in postelje, ustrelji Šterna. Kovač je vzel orožje, a ga je izročil orožniku in jim objasn timer ozadje zadeve. Pred sodniki je Videmšek priznal, Šternova je tajila. Videmšek je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece robije, Štefanija Štern na 1 leto težke ječe.

Pred sodniki, ker je požgal bratu. V Ljubljani je dal odgovor na zatožni klopi 39-letni Anton Peterca, ker je 29. januarja v Dravljah požgal bratu Francu Peterci veliko gospodarsko poslopje in mu je povzročil škode 32.000 Din. Požigalec je priznal pred sodniki dejanje in je izpovedal, da je zagrešil zločin iz maščevalnosti nad bratom. S požigom oškodovani brat Franc je opisal brata Antona kot na pameti manj vrednega in radi tega je bil obsojen samo na 10 mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Josip Benko, narodni poslanec in industrijalec mesnih izdelkov, je bil na občnem zboru Zveze industrije mesnih izdelkov v Beo-

gradu izvoljen za predsednika. K visokemu odlikovanju našega rojaka iskreno čestitamo! — Dne 1. marca je imela naša strelska družina svoj občni zbor. Udeležilo se ga je članstvo polnoštevilno. Prebitka je imela družina v letu 1935 2700 Din. članov je štela 97. Za predsednika je bil ponovno izvoljen orožniški major g. Narandič. — Pregled in žigosanje sodov se bo vršilo v Soboti sledeče dni: V mesecu aprilu dne 9. in 10., dne 14. in 15. maja, dne 10. in 12. junija t. l. — Naš sejem v začetku marca nas je nekoliko bolj razveselil kakor dosedanji sejmi. Obiskovalcev je bilo veliko in tudi cene živini so nekoliko poskočile. To smo veselili.

Regulacija Mure na Melincih in v Ižakovcih je v teku. Tako so prišli saj delno na račun naših najpotrebnejših delavci.

Turnišče. Prve dni meseca marca se je dogodila smrtna nesreča, katere žrtev je postala mlada žena Sidonija Štefanec, po domače Nacijeva. Imenovana je bila na kolinah pri mizarškem mojstru Tkalciču v bližnji Nedelici. Vračala se je v temnem večeru domov. Imela je s seboj luč, da ne bi zašla kam v jarko, ki so bili tiste dni vsi polni vode. Odsvit luči so videli ljudje do banovinske ceste, potem pa nič

več. Mati je čakala svojo hčerko doma, in ko je ne bilo čez noč, je zjutraj povprašala po njej pri Tkalcičevih. Začeli so jo nato iskati in poizvedovati. Stvar je bila prijavljena tukajšnjemu orožništvu, ki je začelo takoj s preiskovanjem zagonetne zadeve. Končno so našli sled za utopljenko. Pri jezcu v Renkovecih so spustili po rliniski Ledavi vso vodo in izpraznili strugo. Pri Režonjevem mlinu so našli Sidonijo ob zatvornici in jo potegnili iz gati. Kakor je sodna komisija ugotovila, je bila utopljenka nasilno vržena v Ledavo, samo da bi se mislilo, da je sama padla v vodo in utonila po lastni neprevidnosti. Preiskava je pridno v teku za storilci, ki so povzročili smrt sicer tako mirne žene. Tragična smrt mlade žene je povsod vzbudila veliko sočutja in vse sočustvuje z materjo, ki žaluje za hčerko-edinko. — Zapustil je našo orožniško postajo in odšel v podčastniško orožniško šolo v Novisad g. Anton Budina, orožniški podnarednik. G. Budina je užival med našim ljudstvom splošno priljubljenost. — Nastavljena je bila pri nas kot učiteljica hčerka našega rojaka g. Lutharja v Črensovcih gđc. M. Luthar. Delavni učiteljici želimo obilo božjega blagoslova v naši sredini!

Predavanje. V nedeljo 15. III. je dijakom kongreganistom predaval o sežiganju mrličev predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec.

Kamnica pri Mariboru. Na Marijin praznik dne 25. marca se vrši ob treh popoldne v cerkveni dvorani običajna vsakoletna proslava materinskega dne. Na sporedu so deklamacije, govor o materi, otroški prizori ter lepa ljudska igra s petjem »Mala pevka«. Pridite, da dostojno proslavimo naše matere!

Hoče pri Mariboru. Na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. t. m. bo v Slomšekovem domu materinska proslava. Ob treh popoldne nastopijo naši malčki s peštrim sporedom. Vsi iskreno vabljeni!

Zgoranja Poljskava. Naše izobraževalno društvo »Skala« priredi na Marijin praznik dne 25. mar-

ca ob treh popoldne po večernicah v dvorani g. Cizej materinsko proslavo z govori, deklamacijami, petjem in lepo igro »Bele vrtnice«. Maternice naše in drugi, pridite, da proslavimo vseh naših mater dan!

Slov. Bistrica. Na praznik Marijinega Oznanenja se vrši popoldne po večernicah v dvorani hotela Beograd proslava materinskega dneva v priznanje žrtvujočega dela naših mamc s simboličnimi nastopi naših otrok igrice »Zlata mamica« ter s skioptičnim predavanjem. — Zadnji teden so imela slovenjebistriška dekleta velikonočne duhovne vaje pod vodstvom č. g. Bogumila Remca, jezuitskega patra iz Ljubljane. Duhovnih vaj se je udeleževalo okrog 400 deklet, res lepo število.

Sv. Trojica v Halozah. Naš vrli cerkveni pevski zbor je že lansko leto pel »Pasjon« pod vodstvom g. kaplana Šoštarec in organista Kokoter. Letos ga bode ponovil pod vodstvom novega g. kaplana Murko. Tako je trojiška župnija med tistimi redkimi župnijami v škofiji, ki

Po izbruhu sedajne vojne

je povedel Mulugeta najštevilnejšo neguševo armado, kateri je pripadal pretežni del cesarjeve kraljeve garde, med nepopisnimi težkočami iz Addis Abebe v Desie, kjer se mudil še najbrž danes generalni štab abesinske severne vojske. Bitko pri Enderti proti Italijanom je ras Mulugeta zgubil. Kljub težkim zgubam mu je uspelo, da se je ločil od sovražnika in je rešil glavni del zaupane mu armade proti jugu.

Zaposlenost italijanskih delavcev v Abesiniji.

Po uradnih podatkih iz Rima je bilo odposlanih v vzhodno Afriko 76.000 delavcev. Od teh se je vrnilo v Italijo

miselnežu človek še odpusti; lakomnost pa je najgrša strast ne le v človeških, ampak tudi v božjih očeh. Niti v sanjah bi si ne bil mislil, da bo s teboj tako. Toda kaj! Že v svetem pismu beremo, kam vse človeka lakomnost pripelja. Judež v začetku gotovo ni bil slab človek; tedaj ga Gospod ne bi bil med učence sprejel. Lakomnost pa ga je tako premotila, da je Zveličarja izdal in samega Sinu božjega prodal sovražnikom Njegovim zgolj za denar, denar. Ako se takoj ne spreobrneš, ti pravim, da boš kdaj še prišel v družbo Judeževo. Spreobrne se! Drugače se bodo obrnili vsi pošteni ljudje od tebe — tudi jaz. To je moja zadnja prijateljska beseda.

Tevž je zardeval in blebel in se tresel po vsem životu. Kakor nož so ga zbadale duhovnikove besede v srcu. Tako je torej govoril tisti, ki ga je nad vse spoštoval! Zdaj naj izgubi njegovo prijateljstvo? O ljubi Bog, ali ne mora z besedo na dan in mu vse, vse povedati? — Ne — ne — ne sme! Očetu je obljubil, da bo molčal. Pa tudi, če bi ne moral, nikoli ne bi mogel izdati kaplanu sramote in greha... Rajši bo trpel in veljal za skopuha. — Stisnil je zobe, pobesil glavo in molčal.

»Tevž, ne bodi zakrknjen!« je spet začel kaplan. »Ukroti strast z enim mahom! Za te ni tisoč dinarjev, ki jih daš za pogorelce, nič preveč. Ne pravim to zaradi denarja, ampak zaradi tvojega zveličanja; s takim plemenitim dobrim delom se boš otrese!

okovov svoje strasti. Z enim samim krepkim mahom!«

»Moj Bog, tisoč dinarjev! Kje naj jih vzamem?« je bruhnil Tevž iz sebe.

»Če je preveč, saj ti ne rečem, koliko. Samo dobro voljo pokaži! Pojdi, nesi revežem dar, ki je zate primeren. Lepo bo to. — Potem pa se oglej spet po kaki kmetiji, pojdi med ljudi, bodi spet dobre volje! — V kratkem odidem na svojo faro. Vsaj danes mi obljubi, da boš spet tak, kakor si bil; potem si ostaneva prijatelj. Daj mi roko!«

»Ko bi bilo mogoče, rad — toda ni mogoče,« je tožil Tevž.

»Kaj tako? Prav! Zbogom! Saj sem vedel, da bo vsaka beseda bob v steno. Nič drugega ne morem več kakor moliti zate. Seveda ti bo po volji, da me nič več ne boš ne videl ne čul.«

Obrnil se je in šel.

»Gospod!« je zakričal Tevž.

Duhovnik se je vrnil in ga vprašal:

»Ali si si premislil? Ali mi boš dal besedo?«

»Moj Bog, saj ne morem,« je zahripal mladi mož, »ne morem. Vi ne veste, kako je.«

Zdaj se je gospod odločno zasukal in jo je urno odmahal. Tevž pa je odtaval kakor brez uma v svoje prenočišče.